

Ненад Шапоња
ПСИХОЛОГИЈА ГРАВИТАЦИЈЕ

Библиотека ТАЈАНСТВЕНА ТАЧКА

Уредник

Зоран Колунџија

На корици

...

НЕНАД ШАПОЊА

ПСИХОЛОГИЈА
ГРАВИТАЦИЈЕ

или

У тишини тега
бачене коцке

јесме

ПРОМЕТЕЈ
Нови Сад

СЛАТКА ТИШИНА

ВРАТИ СЕ: ЈЕР У ПОВРАТКУ СЕ ПОСТОЈИ

Лако, а опако,
деси се све оно што нећемо.

Јетко и јасно,
загледан сам
у заглављеност саму,
у забуну између тебе и мене.

Пратим најдубљу тишину
по којој ходаш.

Пратим неухватљиву
и трајну привременост.

Редовно мерим
трајање догађаја
након што су се десили.

Напипавам тачку
у којој се померају ствари.

Непрепричљивости моја,
неопрезна,
питаћу те, где сам,
и где сам био.

Јер, учинио сам све
да разоткријем ништа,
а ништа је скривало
мене од мене.

МОЈА ГЕОГРАФИЈА: ЗОВЕ СЕ ПСИХОЛОГИЈА

Преписујем звук времена,
порозног и поузданог у исти мах.

Колико година треба да стекнеш,
да би остао заувек млад?

А како је лако заспати
и не будити се.

Бити у себи и свој на свом.
У потпуној сигурности,
јер тамо све јесте.

КОМЕ ПРИПАДА ПРОСТОР: КРОЗ КОЈИ СЕ КРЕЋЕМ

Усред детињства,
у овој кожи и телу,
педесет и пет лета старом
крећем се у свету,
са очима и умом петогодишњака.

Не верује ми нико.
Али су сви спремни да повреде ме.

Увек одлазимо тамо где смо већ били.
А све то беше још само
искушење тренутка.

Оног,
у коме ме
не можеш наћи,
ни у једном падежу,
ни у примисли зачете близине!

**О, ЈАВИ МИ СЕ:
ХОЋУ ЛИ СУТРА БИТИ
ТУ ГДЕ ЈЕСАМ?**

Пратим дечака у себи,
ослушкујем nelaгодност
која га топи
у одраслом телу.

Као да никада није био
све оно што најстварније јесте,
свој и цео,
сам и потпун.

Покушава да изађе
из ропства у којем га
годинама спутавам
све више и више.

Гребе ме и безгласно моли,
да просветлим замрачен свет,
да будем оно што сам био,
када био јесам.

Моли ме да изађем,
из игре коју губим.

Моли ме да не бацам
обележене коцке
туђом руком.

Моли ме за шапат пажње.

А ја,
сурово и непристојно,
бацам коцку,
баш када сам осетио
где је у њој тег.

КОЦКА

Испричаћу ти причу
у коју нећеш поверовати,
јер нећеш сневати у њој.

Отворићу ти врата
изван погледа твога,
усред осмејка
свету кога нема.

Закупићу ти простор
зарад проблема
рођеног у забуни,
у замисли,
у сигурности пада.

Повезаћу одсутно
са оним што јеси
обезбеђена
у нади слике.

Разминираћу несигурност
којом се браниш
од удара зла.

СВЕ ШТО КАЖЕШ: ДЕСИТИ СЕ НЕЋЕ

Знаш ли где си рођен,
а где јеси?

Како препознајеш
своје место?

Шта значи дом,
шта споља,
а шта унутра?

Који је део тебе
споља,
а који унутра?

Како препознајеш
време изван себе,
оно у којем си био
и као други
и као исти?

Испуњаваш ли обавезу,
да будеш део
времена туђег?

Примећујеш ли
пукотине у времену?
Да ли их лепиш,
или проширујеш?

Како уопште
одржаваш равнотежу?

Можеш ли у другом
да препознаш
оно што само ти јеси?

Можеш ли у себи
да потврдиш
оно што само ти ниси?

МЕНТАЛНА СЛИКА: СПОКОЈ ДАНАШЊЕГ ДАНА

Спавам у нелагодности,
будим се у нелагодности,
нелагодност јесам
само када нисам ја
који прекрива
сваки делић себе.

ЧУЈНОСТ: ВИДЉИВА И НЕВИДЉИВА

Уморне очи траже сјајне очи.
Сјајне очи траже мутне очи.

Упадљиве очи траже невидљиве очи.
Невидљиве очи траже одлучне очи.

Одлучне очи траже тихе речи.
Тихе речи траже моћне очи.

Јакe речи траже прави глас.
Прави глас тражи и сутра и нас.

ВИДЉИВОСТ: ДЕТАЉИ ПРИСУСТВА

Утврђују где јесам и ко сам.

Дубину невидљивог мере
погледом видљивог.

Своје погрешке
сабирају у незнање.

Олако и беспостредно
претварају ме у привид.

Спроводе ме
од врата до врата,
проверавају докле
могу да стигнем
примећен сасвим.

А ја,
само неприметан,
стижем тамо где јесам.

**СПАВАЈ:
ЈЕР НИШТА СЕ ВИШЕ
НЕ МОЖЕ УЧИНИТИ**

Слој по слој,
менталне коре љуштим.

Храним оно дете
што прегледа свет кроз душу моју.

Наводим га
ка немуштој слутњи

да само усредсређено
на оно пропуштено,

само притворено
у оном неучињеном,
и најудаљенијем,

може се пронаћи
усред чињенице
да време не постоји.

ПСИХОЛОГИЈА ГРАВИТАЦИЈЕ

Очараћеш се.
И разочарати.

И бићеш.
И нећеш.

Неопипљиво.
А присутно.

Тело је моје домба.
Осигурач је у туђим рукама.